

JÓZSEF, A FÉRFI

Írta: Az Úr 2014. évében Farkas László atya (szemelvények és idézetek a jelölt forrásokból)

Reményik Sándor: József az ács Istennel beszél Magasságos, Te tudod: nehéz ez az apaság, Amit az én vállamra tettél. Apja volnék, - és mégsem az vagyok. Ez a gyermek... ha szemébe tekintek, Benne ragyognak, nap, hold, csillagok. Anyja szemei s a Te szemeid, Istenem, a Te szemeid azok. Gyönyörűséges és szörnyű szemek, Oly ismerősek, s oly idegenek... Ez az ács-műhely ezek a forgácsok.... Mit tehettem érte? ... mit tehetek?... Én tanítottam fogni a szerszámot, Mégis rá fogják majd a kalapácsot. Úgy félek: mi lesz, Most is ki tudja merre kóborog, Tekintetétől tüzet fog a műhely, Tüzet fog a világ, s egyszer ellobog. Ó, jó volt véle Egyiptomba futni S azután is óvni lépteit, Fel a templomig, Jeruzsálemig, Míg egyszer elmaradt.... Ó, jó volt, míg parányi rózsaujj Borzolta szürkülő szakállamat, Ezüst nyomot hagyott már akkor is, Komoly nyomot parányi rózsaujj. S most olyan más az útja... Vezetném és Ő vezet engemet. Csak azt tudom, a Te utadon jár, Magasságos, de ki tudja a Te ösvényedet? Te vagy az atyja, - én senki vagyok, Az evangéliumban hallgatok, s hallgat rólam az evangélium.

Szent József, a férfi: Jelenleg a médiában a férfias tulajdonságok lejárata történik, pl. meggyőződés, igazságosság, kezdeményező erő, dönteni tudás, elkötelezettség, apaság. Néha még az egyházi szóhasználat is mintha csak az alázatos háttérbe szorulni tudás képességét magasztalná, ezzel kicsit elpuhítva a kereszténységet. Inkább a „női” erényeket túlhangsúlyozzuk, és ezzel vérszegénnyé tesszük az evangélium üzenetét. Jézusnak olyan apja volt, akitől meg tudta tanulni, hogy emberileg hogyan integrálja önmagába önnön női oldalát anélkül, hogy ez elpuhítaná vagy elnőiesítené. Apjában olyan embert ismert meg, aki képes a gyengédségre, az odaadásra, az erőszakmentességre és a sebezhetőségre. Ugyanakkor képes az aktív cselekvésre, a konfrontációra és a konfliktusra is. Istenhez való bensőséges kapcsolata révén olyan férfivá lett, aki képes volt hátat fordítani a társadalom által elvárt szerepeknek. Ő az egész ember, az egész férfi. Jung a nőiességhez az érzést, a passzivitást és az intuíciót társítja, míg a férfira inkább az akaratot, az értelmet és az aktivitást tartja jellemzőnek. Az a férfi, aki nem fejleszti önmagának „női” oldalát, soha nem lesz egész ember. A nő feladata Izraelben a tűz őrzése volt. Szűz Anya is igazi nő volt ebben. A szent család bensőségét, melegét, meghittségét és fényét ő hozta. A nő az, aki otthonossá teszi a házat belülről, s a család belső intimitását, a részleteket ő tudja megtölteni Lélekkel és élettel. Ezzel szemben a férfi az, aki a falakat építi, hogy védelmezze, s a családját mint egységet elkülönítse másoktól.

A keresztény közösségek általában közvetítik felénk az alázat, az engedelmesség, nyitottság, bizalom, megbocsátás, türelem erényeit, de másfajta erényeket mintha alig fogadnánk el keresztény körökben egyenrangúakként. Az igazi férfi tudja ötvözni magában a lágy és kemény erényeket: az alázat mellett az egészséges öntudatot (nemcsak reagál, hanem cselekszik, s tudja, mit akar), az engedelmesség mellett az egyéni felelősséget is (nem egy vallásos megszokáshoz, hanem az evangéliumhoz akar hűséges lenni, ezért meri kockáztatni, hogy elveszíti megbecsültségét, s mer új, krisztusibb utakra lépni, mer kritikus lenni). A férfispiritualitáshoz hozzátartozik, hogy félelem nélkül néven nevezzük a dolgokat. A bizalom mellett fontos az igazságosság. A női energia mindig a kapcsolatra, közösségre vágyik. A férfierergia kész megtörni a közösséget az igazságtalansággal és elhatárolódni a sötétségtől. További férfias erény a határozottság a nyitottsággal szemben. Ez a döntéshozás képességét jelenti. Aki dönt, mindig népszerűtlen, mert nem lehet mindenkinek a kedvére tenni. A kemény szeretetre is szükség van. Az az apa, aki túlságosan anyás és a fiát soha nem állítja kihívás elé, az adósa marad gyermekének: nem adja meg neki az önállóság élményét. A férfierergiának a hatalomhoz van köze: célratörő, útmutató, számonkérő, de egyúttal megbocsátó, könyörölés is. Tudatosan gyakorol hatást a külvilágra, kreatív, eltökélt, döntőképes, munkaorientált, tárgyilagos, szolgálatkész. Teherbíró, kész cselekedni a közösségért. A férfierergia mindig nagyobb összefüggésekre irányul, mindig többről van szó, mint a saját köre, például a család (hazaszeretet jobban fűti, mint a nőt általában, mert a nő fészekrakó típus). A férfi úgy akarja védeni családját, hogy közben az emberiség egész családját védelmezze. A férfiaság felelősséget jelent, s nem csak jogokra hivatkozást. A férfierergia kockázatot. A férfierergia teremtmény. (Vö. Richard Rohr: A férfi útja, 17. 19. 21., 49-53. o.)

József, az imádkozó férfi: Szent Máté evangéliumának 2. fejezetében a Szent Család meneküléséről olvasunk. Szűz Mária közelebb volt az Istenhez, és jobban, világosabban megértette üzeneteit, nála jobban senki sem értette. Mégis Isten Józsefhez küldi el angyalát, amikor azt akarja elérni, hogy a család mozduljon el, meneküljön Egyiptomba, mert tudja, hogy a családot óvó, védő szerep az atyáé. Hogy a család kifelé hogyan kommunikál, milyen döntéseket hoz meg mint egység, az a családfőnek, az apának a feladata. Isten pedig tiszteletben tartja, s nem lépi át az általa teremtetett rendet. Isten olyat kér Józseftől, hogy Izrael ősi ellenségeinek a földjére, Egyiptomba vigye a családját, s benne van akkora hit és kockáztatni tudó bátorság, hogy meglépi, s belebocsátkozik az isteni kalandba, így teljesedik be az Írás: „Egyiptomból hívtam az én fiamat.” (Mt 2,15) Ma is vannak Heródesek, akik ki akarják oltani a gyermeki, magzati életet, és vannak Szent Józsefek, akik a végsőig óvják és védik az életet, s az Anyaság titka előtt, mint beláthatatlan misztérium előtt meghajolnak, ezért a szexualitást nem játékszernek tekintik, hanem életfakasztó szent erőnek, melynek csak a házasság óvó védő keretében van helye. Az igazi férfi jobban szereti szerelmét, mint amennyire kívánja, s tud várni a házasságig. Nem ösztönlény, hanem ura önmagának. Talán József sem úgy tervezte, hogy ne legyenek saját gyermekei, és élete végéig szűz legyen, de pont azért, mert igazi férfi volt és hihetetlenül szerette Máriát, ezért hagyta meg mindvégig érintetlenül a titkával, s ezért tartotta tiszteletben szüzi fogadalmát. Így válhatott a Megváltó örévé és erős férfivá, akire a Szűz Anya mindig támaszkodhatott, s akinek egész lelkét kitárhatta. Aztán ez a férfiú érzékeny az Isten indításaira, meg tudja hallani az angyal üzenetét, mert imádságos ember. Nem gondolja, hogy ez a feleségének a női hobbi, mert neki úgyis jobban megy az imádság. Sok férfi egyfajta kisebbségi érzésből úgy gondolja, hogy a nőknek jobban megy a kitárulkozás, ezért az ima az valami asszonyi dolog, nem férfinak való. Szent József tudja, hogy a férfi egyedülálló imádkozó, Isten tervének megvalósításához még a legszentebb Szűz Anya sem elég, van, amit Isten csak a férfiszíven keresztül tud végbevinni. József mint családfő nem esik ebbe a hibába. Tudja, hogy neki kell az első imádkozónak lenni a családban, tudja, hogy neki kell meghallania Istennek a családra vonatkozó vezetését. Zsidó családban az apa vezette az imádságot, és tanította fiát a Szentírás ismeretére. Az igazi férfi képes döntéseket hozni, felelősséget vállalni, határozott, és a tettek embere, nem a pusztá szavaké. Szent Józsefnek egyetlen szava sincs feljegyezve az Evangéliumban, de cselekvések egész sora igen: fölkel, cselekedett, magához vette, fogta a gyermeket és Anyját, elköltöztött...

József, a Szűz Apa: Tudjuk, hogy mind Szűz Mária, mind Szent József Dávid király családjából származik, ahol a szentség és a bűn, a nagyra hivatottság és a középszerűség keveredett, mégis ebbe a családörtönetbe testesült bele az Isten. Józseffel és Máriával ebben a családban egészen új történet kezdődött. Velünk is bármikor kezdhet egészen újat az Isten, bármilyen adottságokkal rendelkezünk is. Soha nincs alkalmatlan helyzet vagy alkalmatlan idő arra, hogy az Ige megszülessen bennünk, közöttünk. Tudjuk, hogy Szűz Mária természetét nem érintette a bűn, és, hogy Jézusnak az emberi természetét a Szentlélek egészen Mária véréből formálta, és Szent József nem volt vér szerinti apja Jézusnak. Azt is tudjuk, hogy József mindvégig megőrizte Mária érintetlenségét, akit emiatt teológiailag Szűz Apának nevezhetnénk. Azt szoktuk mondani, hogy József csak nevelőapja volt Jézusnak, de a Szentírás nem használja Józsefekre ezt a kifejezést. Az emberek Jézus apjának nevezték Őt: „Nem Jézus ez, Józsefnek a fia, akinek ismerjük apját, anyját?” (Jn 6,42) Józsefet Jézus előtt „atyád”-nak nevezte Szűz Mária is, amikor a templomban, elvesztése után rátaláltak. József a szó legnemesebb értelmében Jézus valódi, bár nem vér szerinti apja volt: sajátjaként szerette a Fiát, aki a saját feleségétől született. Ez a közvetlenül Istentől kapott apaság messze felülmúl minden természetes apaságot. **Jézus pedig jobban Szent József gyermeke volt, mint bármely örökbefogadott vagy akár természetes apa gyermeke.** Jézus nem másik férfitól, nem idegen házasságból, hanem Szent József és Szűz Mária házasságában született, jöllehet „nem férfi magvából”, hanem a Szentlélektől. Amikor ugyanis a Szentlélek beárnýkozta Máriát, ő már jegyese volt Józsefnek. A zsidó jog szerint a jegyesek már házastársaknak számítottak, de még nem kötözték össze és nem éltek házasságot. Továbbá, ha már egy örökbe fogadott gyermeket is az örökbefogadó apától származtatnak, és róla neveznek el, mennyivel inkább egy saját házasságból született gyermeket. (Vö. II. János Pál: A Megváltó Öröke)

József, a hivatásos: Józsefnek és Máriának nem volt semmije, még egy kiságya vagy babaruhája sem, de volt szeretete. József mai szavakkal egy „csóringerré” és gyakorlatilag hajléktalanná vált, amikor a népszámlálás miatt el kellett hagynia mindenét, s azt a természetes vágyát, hogy biztonságot, otthont nyújtson feleségének, melyet egy élet munkájával felépített. Hivatásának tekinthette ácsmesterségét, de mintha az események keresztbe húznák hivatása teljesítésének lehetőségét. **József hivatásaként tudta elfogadni a megváltozott körülményeket.** Nem az lett belőle, amire egész életében készült. Kénytelen volt elengedni természetes vágyát, hogy magvából támasszon utódot önmagának, aki majd az ő vérvonalát továbbviszi, vagy, hogy más férfiakhoz hasonlóan testi értelemben is házasságot éljen. Sokszor a fiatalok túlmisztifikálják a hivatást. *Azt hisszük, hogy ha van nálunk jobb, akkor az már nem lehet a hivatásunk, akkor máshol kell keresnünk a helyünket.* Nagy tévedés. *Nem az a hivatásos, aki mindenkinél jobbat, többet tud nyújtani valamiben, hanem, aki választ valamit, s abban teljes szívvel nyújtja azt, amit csak tud.* Szűz Mária nem tudott babakelengyével szolgálni a kis Jézusnak, aki elég méltatlan körülmények között, hideg istállóban született. Jézus nem perelte be később az ombucmannál nevelő Apukáját emiatt. Lehet, hogy el is vették volna apjától, hogy gyámság alá helyezték a kisfiút, mert apja „homályos” anygali szózatnak engedve Betlehemből nem hajlandó hazatérni élete munkájával felépített otthonába, Názáretbe, hanem újabb 4 évi hajléktalan életmódba „kényszeríti” családját, ráadásul a zsidóság esküdt ellenségeinek, Egyiptomnak területére disszidálva. Nemcsak *Szent József és Szűz Mária választja hivatásának a Kis Jézust*, hanem az Isten is választja (Jézusban) hivatásának Józsefet és Máriát, s azt, hogy (egy ilyen) családban éljen. Sokszor elvagyódunk onnan, ahol vagyunk, s máshol szeretnénk lenni, mást szeretnénk csinálni valami nagy ígéret és hivatás bűvöletében, amit soha nem érünk el, ha nem tesszük hivatásunkká azt, ami a miénk. Újra meg kell tanulnunk vágyakozni arra, ami a miénk. **A hivatás nem valami, amit egyszer majd megtalálunk, s amit Isten misztikusan kinyilatkoztat számunkra, hanem a hivatásunkká az válik, amit teljes szívünkkel választunk és vállalunk.** Így vált hivatásává Józsefnek Mária és Jézus, Jézusnak pedig József és Mária. József nem tudjuk, hogy meddig, de Mária kerek 30 esztendőig. Jézus, bár Isten Fia volt, nem lépett internetkapcsolatba Mennyei Atyjával, hogy kiigazítsa Józsefnek idézőjeles „szerencsétlenségét”, hiányosságait, s nem google-zott ki apjának egy megfelelő motelt a környéken, ahol meghúzhatták volna magukat az első években. Isten nem kiskorúsítja az embert, hanem elfogadja, hogy minden döntésében tökéletlen és hiányos, még ha oly szent is. Mária sem sebzi meg férjének önértékét összehasonlítgatásokkal, hogy lehetett volna egy kicsit rámenősebb, határozottabb azon a hideg betlehemi éjszakán, hogy ne kelljen ennyire megalázó, kiszolgáltatott helyzetbe kerülnie, hogy egy fagyos istállóban, barmok közt szülje meg a Királyok Királyát. Nem gondolt egyetlen kósza gondolattal sem arra, hogy talán, ha a férjének jobb kapcsolatrendszere lenne Betlehem környékén kiterjedtebb ügyfélköre miatt, vagy befolyásosabb, gazdagabb emberhez ment volna hozzá, akkor nem kellett volna átélnie ezt a „traumát”. Nem. Mária biztonságban érzi magát mindvégig férje oldalán. Pedig a férje semmilyen emberi biztonságot nem tud nyújtani feleségének önmagán, két erős karján és hitén kívül. **Ő az erős férfi, aki nem keze művéből, élete alkotásából** (melyeket egyik pillanatról a másikra elveszített), **hanem önmagából, személyéből tudta „kitermelni” azt a biztonságot, melyre családjának szüksége volt.** Nem roppant össze, nem veszítette el önbecsülését, nem gondolta azt, hogy alkalmatlan az apaságra, hanem tudta, hogy az egyetlen Atya apaságában részesül. Ahogy Mária, úgy a Mennyei Atya sem választ magának mást, jobbat, tehetségesebbet a Fia gondviselőjéül, hogy elkerülje a méltatlan körülményeket. Végül is ennek a nagyszerű férfinak a humora, derűje, önbizalma és kreativitása változtatta át a világ egyik legdrámaibb történetét a világ legszebb történetévé. **Az Ő humora és leleményessége avatta a barmok jászlát bölcsővé. A te hozzáállásodon múlik, nem az Istenén, hogy életednek hideg jászla bölcsővé válik-e.** Isten akarja ezt, alkalmasnak lát, elég jónak tart hozzá Téged is. *Nem egy misztikus szózatból, hanem belső hozzáállásunktól lesz valami hivatássá vagy nem.* Hogy megtaláljuk-e a belső indítékokat és a motivációt, hogy mi teszi értelmessé a nehézségek vállalását vagy egymás vállalását. Szeretetünk, s egyben elhivatottságunk *mercéje a készségünk a szenvedésre* a hűségért. A kereszténységemért, a hitvesemért, barátomért, céloomért vállalt áldozatkészség mértéke. Tudom-e felfogni úgy a tanulmányaim idejét, hogy ez az én Názáretem, hogy ez formál engem hiteles Apává, Anyává? Az, ahogyan most ülök le a könyvem mellé, már az is leendő gyermekeimért van, s mindazokért, akik mellé Isten állít még a jövőben. Hadd legyen nekik egy olyan apjuk/anyjuk, akire büszkén felnézhetnek, mert Ő is megharcolta, megküzdött az iskolapad nehézségeit. Ő is megpróbálta kihozni magából a lehető legjobbat, hogy igényes ajándék legyen mások számára. *Azt hisszük különbséget kell tennünk a jelenlegi tisztességes munkánk és a majdani hivatásunk között, vagy a tanulmányaink és későbbi munkánk között, de hiszen az is már a hivatásunk részét képezi.* Szent József nem érzi rangon alulinak, amit Isten éppen rá bízott, hogy egyszerű családapa legyen egy eldugott kis zsidó porfészekben, Názáretben. Nem azon jár az esze, hogy miként érhetné el, hogy ne kelljen minden nap fáradtságosan elvégezni a munkát az ácsműhelyben és léphetne elő építésmérnöknek, megtalálva végre „hivatását” a Jeruzsálemi templom felújítási munkálatainál. Józsefben nincs elvagyódás, hogy Jeruzsálembe menjen, s párkapcsolati tréningeket tartson vagy fiatalembereket tanítson a gyereknevelésről, mondván, hogy nem vesztegetheti el azt a bölcsességet, tudást és tapasztalatot, melyet Istentől kapott. Ehelyett Ő csak Jézussal és Máriával foglalkozik, no meg a munkájával.

József, a férfi, aki dönt: Félünk a döntésektől. *Még József is elbizonytalanodik, hogy jó döntés-e amit választott, hogy elveszi feleségül Máriát.* Túl merész vállalkozás ez, talán meghaladja erejét. Az Ószövetségen végigvonul az a kijelentés, amit József hall az angyaltól: „Ne félj!” Ez mindig olyankor jelenik meg, amikor a törékeny ember a SZENT ISTENNEL találkozik, s átéli méltatlanságát. Dániel próféta szinte félholtan csuklik össze Isten szentségének és dicsőségének kinyilvánulásakor (Dániel 10,4-21). Izajás próféta tapasztalja, hogy a templom küszöbeinek alapjai is megremegnek az Isten dicsőségének megjelenésekor, s kétségbeesik, hogy nehogy tisztátalansága miatt meg kelljen halnia: „Jaj nekem, végem van, mert tisztátalan ajkú ember vagyok... mégis szememmel láttam a Királyt.” (Iz 6,5) József tehát nem azért gondol arra, hogy titokban bocsátja el Máriát, mert úgy gondolná, hogy félrelépett, épp ellenkezőleg, nyilvánvaló számára, hogy ennek a törékeny, tiszta Szűznek az életébe addig soha nem tapasztalt erővel lépett be Isten Szentsége és dicsősége. József Mária elbocsátásával a SZENTET akarja magától elhatárolni, éppúgy, mint Péter, amikor felismeri Jézusban Isten erejét, a csodálatos halfogás után, s a lábaihoz vetve magát, könyörögve kéri, hogy „menj el tőlem Uram, hisz bűnös ember vagyok.” (Lk 5,8) Az angyal természetfeletti bátorítására van szüksége Józsefnek: „Ne félj attól, hogy feleségül vedd Máriát!” (Mt 1,20) Szent József ezután magához veszi Szűz Máriát, misztériumával együtt és azzal együtt, hogy ezután lehet, hogy megbélyegzettként kell élnie, hisz kiderülhet, hogy nem tőle van a gyermek, de ugyan ki fog hinni neki, hogy a Máriában fogant élet a Szentlélektől van. Ezzel együtt magához veszi a földönfutók sorsát is. Mire Betlehemből hazatérhetnének végre nagy gonddal felépített kis otthonukba, melyben talán még a berendezési tárgyakat is József készítette majdani családja számára, hamarosan Gábor angyal újabb utasítására Egyiptomba menekülnek. Halaszthatatlan döntést hoz, mellyel Fia életét menti meg Heródes katonáitól. Mi lett volna, ha elbizonytalanodik vagy vacakolva késlekedik? Mondván: „mi van, ha csak egy rossz álom volt ez az egész angyali szózat? Isten sem akarhatja, hogy földönfutóvá váljak, hogy a feleségemet és a Gyermeket ne a saját kezemmel épített otthonomba vigyem haza egy ekkora hányattatás után. Mindenki örültnek fog gondolni, hogy hiszek egy ilyen álomnak.” A szeretet mértéke a készség a szenvedésre elhívásunkért és a ránk bízottakért. Fiatalok sokat vacakolnak egy-egy döntéssel, s mintha döntésképtelen generációk nőnének fel. Rettegünk a véglegességtől és a rossz döntésektől, hisz’ annyi tönkrement életet vagy házasságot látunk magunk körül. Pedig valójában nincs rossz döntés. Pontosabban ***egyetlen rossz döntés van, ha nem döntünk, leszámítva természetesen a bűnös döntéseket.*** Pontosan a döntésünk melletti elköteleződésünk avat minket hivatásossá. Ha könnyen feladjuk, vagy gyakorta váltogatjuk döntéseinket, akkor semmiben nem fogunk elmélyedni, s mindenben felszínesen amatőrök maradunk, önmagunkat örök kiskorúságra ítélve. Életünk tét nélkülivé, súlytalanná válik. Semmi igazán nagyszerűt nem tudunk letenni az asztalra. Elsősorban a kapcsolatainkban kell elmélyülnünk, hogy a szeretet művészetének mestereivé váljunk, de egy szakmában is csak kitartó, elkötelezett, alapos munkával válhatunk hivatásossá, akik valamit fel tudnak mutatni. *Rossz döntés csak az, ha nem tartunk ki szeretteink vagy hivatásunk mellett hozott döntéseinkben, amikor az szenvedéssel jár.* Olyan ez, mint érettségi előtt kiszállni egy isteni „szeretetproject”-ből amiatt, mert küzdenünk kell, vagy mert találtunk magunknak „jobbat”.

Az önbizalommal teli férfi: Végül vannak olyanok is, akik pusztán amiatt szállnak ki, mert vannak jobbak náluk, s úgy gondolják, hogy csak másodrendűként érhetnek célba. Nekik mondom, hogy lehet, hogy lett volna olyan férfi, aki több paramétert tekintve alkalmasabb lett volna, hogy a Szent Család Atyja legyen, mint József, de Isten Őt küldte hozzájuk. Ezt a sokféle jó, és kevésbé jó adottsággal és életkörülménnyel rendelkező, egyedülálló személyes konstrukciót, akit csak számukra teremtett. Nem keresett tehetősebbet vagy beszédesebbet, tanultabbat vagy kiterjedtebb kapcsolatrendszerrel bírót. Őt választotta. József ezt elhitte Istennek, s méltósága szerint élt, ezért lett szentté. *Te is választottja vagy az Úrnak, egyedülálló konstrukció, sokféle erősségből és gyengeségből „összeválogatott” egyedi személyes konstelláció.* Természetesen a bűneinket nem Isten akarta, s teremtette, de azt megengedte, hogy legyenek olyan adottságaink, melyekben gyengébbek vagyunk másoknál. A nem bűnös gyengeségeink nem akadályai, hanem eszközei lehetnek a hivatásunknak. Alázatossá tesznek.

Félünk a hivatásválasztástól, hogy rangon alul választunk, hogy majd kiderül, hogy lett volna egy jobb lehetőség. A párválasztással kapcsolatban is megéljük ezt, s a házassági döntéstől is viszolygunk. Ezért nem adjuk át magunkat munkánknak, szerelmünknek, kapcsolatainknak, mert folyton elvágódunk, máshol akarunk lenni. A jobbról, a nagyról, az igaziról, a nagy hivatásról álmodunk, amely majd eljön, amit majd egyszer elérünk. Ezzel boldogtalanságra ítéljük önmagunkat és a környezetünket is, folyton azt éreztetve velük, hogy jobbat érdemelnénk náluk. Szeretteink számára a legnagyobb ajándék, ha képesek vagyunk a boldogságra, ha azt láthatják rajtunk, hogy boldogok vagyunk mellettük. József, amikor el kellett hagynia mindenét, amit két keze munkájával épített családja számára, hogy Egyiptomba meneküljön, nem omlott össze. Merte hinni, hogy önmaga lesz az ajándék. Merd hinni, hogy Te magad vagy az ajándék, nem a dolgaid, nem a tested, nem a szavaid, gondolataid, hanem Te magad. Nem attól vagy szeretetreméltó, hogy szép gondolataid, nagy beszédeid vannak (ilyen Józsefnek sem volt), hanem Önmagadért. Józsefnek ezért nem roppant meg az önbizalma, amikor hajléktalanná lett a betlehemi éjszakában, mert tudta, hogy személye az ajándék. Egy szerelmes lány mesélte, mindig zavarta az, hogy a kedvesének nem tud eleget adni. És amikor ezt elmondta neki, akkor a fiú azt válaszolta: „Elég az, hogy velem vagy!” A lány megértette, hogy Ő maga az ajándék.

A tervező férfi: „A 2000 évvel ezelőtti Galileában az ácsok egyben építészek is voltak. Ügyes tervrajzokat kellett készíteniük, hogy az épületek stabilan álljanak. Szent József minden bizonnyal gyakran vitatta meg Jézussal azt, hogyan lehet felépíteni legjobban egy házat, hogyan lehet legjobban a kuncsaft kedvében járni. Egyébként pedig József volt az, aki először tett nehéz gerendát fia vállára, az ácsoknak ugyanis gyakran kellett ilyeneket cipelniük, így anélkül, hogy tudta volna, a kereszthordozásra készítette fel Jézust. Józsefnek köszönhető az, hogy Jézus nem roppant össze a kálváriához vezető úton. Szent József terveket készítő ember. Dávid családfájában ez elég elterjedt jelenség lehet, mivel jegyese, a Szűzanya gyakran beszél a világra vonatkozó terveiről, és azt kéri tőlünk, hogy segítsünk neki megvalósítani azokat. Jézusnak szintén megvan a maga terve az emberiség üdvöztetésére

vonatkozólag. Az egész Szent Család nagy szakértője a tervekészítésnek. Szent József az ügyes, pontos, talpra esett építész nagy segítségünkre lehet abban, hogy újratervezzük, és Isten rólunk elgondolt álmához igazítsuk tervünket. Ő ugyanis kiemelkedően Igaz, ami az akkori zsidó értelmezés szerint azt jelenti, hogy egész életét Istenhez igazítja. Az Atya az isteni terveknek ezt a nagy mesterét választotta ki, hogy Fiának, Jézusnak növekedését kísérje egészen férfi koráig. Szent József számára nagy öröm az, ha folytathatja tevékenységét közöttünk.” (A rejtőzködő Medjugorjei Gyermek, 212. o.) Szerző megjegyzése: valószínűsíthetően Názáretben az ácsok, akiket a görög nyelvű Újszövetség „teknon” szóval jelöl inkább kőből, mint fából építkeztek, és a születés barlangja sem fából épült istálló volt Betlehemben, ahogy a jászol sem, de mindezek nem változtatnak a lényegen.

A hatékony férfi: A férfiasság mélyen a teremtés titkával függ össze, ezért a férfi számára fontos, hogy változást hozzon, „teremtsen”, hatással legyen a szűk családján kívüli világra, társadalomra is. **A női energia elfogadni akarja a világot, a férfi energia változtatni.** Szent József hatékony férfi, tele van szeretettel és némi humorral. Olyan férfi, aki képes meglátni a barmok jászlabán a bölcset. Alkotó férfi, akinek a kezében átalakulnak a dolgok. Munkájával és köztünk való munkálkodásával is a teremtő Isten munkatársa. Hallgat az evangéliumban, és hallgat róla az evangélium, mégis hatékonyabb más férfiaknál. Amikor Trianon után Batthyány-Strattmann László családja anyagi csőd szélére sodródott, nem véletlenül kérte fel Szent Józsefet gyermekei jelenlétében térdelve a család pénzügyminiszterévé. Szent József konkrét, gyakorlatias, hatékony férfi.

A kiscica - „A II. világháború alatt lengyel nővérek egy árvaházat működtettek Varsóban. Nagy szegénység volt akkoriban, a nővérek pedig egyedül az isteni Gondviselésből éltek. Egy nap elfogyott a tej, ami pedig elengedhetetlen a gyerekek egészséges fejlődéséhez. Mit lehet tenni ilyen kilátástalan helyzetben? Az előljáró megkérte Ewa nővért, a konyhást, hogy a közösség szokásához híven intézzon kérelmet „rajz formájában” Szent Józsefhez, és helyezze az ikonja mögé. Ewa nővér tanácstalan: A fehér lapon hogyan ábrázolhatná a fehér tejet? Valahogy csak megoldotta a kérdést... Másnap egy városbeli férfi kopogtatott a kolostor ajtaján. Éppen csak beugrott, hogy üdvözzölje a nővéreket, és ajándékot is hozott nekik. A nővérek megörültek: Biztosan megérkezett a tej! Nagy meglepetésükre és csalódásukra azonban a vendég nem mást, mint egy macskát hozott nekik, egy kis házi cicát... Milyen furcsa ajándék! A vendég megkérdezte: „Van szükségük valamire?” A nővérek egyszerre felelték: Igen, teje! „Teje?” – kiáltott fel a látogató. „Hiszen nekem rengeteg van! Máris hozom, amilyen gyorsan csak tudom.” A tejszállítmány még aznap megérkezett. Az előljárót azonban nem hagyta nyugodni ez a macska-dolog. Megkérte a konyhás nővért, hogy mutassa meg neki, milyen kérelmet tett Szent József ikonja mögé. Amint meglátta a rajzot, nevetésben tört ki. Ewa nővér ugyanis egy buzgón lefetyelő macskát rajzolt a papírra. Szent József nagy jószágában szó szerint teljesítette a kérést: először a macskát szerezte meg, majd a tejet.” (Emmanuel Maillard nővér: A rejtőzködő Medjugorjei Gyermek, Maranatha 2011, 209. o.) Ebből is látható, hogy **a férfiak konkrétumokban gondolkodnak, pontosan meg kell mondani nekik, hogy mit akarnak. Mert azt csinálják.**

A varsói ács - „Bogdannel és két gyermekünkkel nagy szükségünk volt egy házra, mivel a Szűzanyaért végzett misszióink egyre több helyet igényelt. Ahhoz azonban nem volt elég pénzünk, hogy házat vásároljunk. Emmanuel nővér tanácsára írtam egy levelet Szent Józsefnek, telve bizalommal és reménységgel, a Szent József ikonhoz tettem, és elkezdtem hozzá egy kilencedet. Hónapok teltek el... nem történt semmi. Lelki atyám akkor ezt mondta: „Szent József egy egyszerű ács, nagyon praktikus gondolkodású ember. Jobban tennéd a házat, amire vágyasz.” Készítettem tehát egy pontos rajzot a házról kívülnézetből, és ismét az ikon mögé tettem. Újra eltelt néhány hónap... semmi! Megmondtam hát lelki atyámnak, hogy Szent József bizonyára nem szeret engem, mire ő így válaszolt: „Ha nem hallgat meg téged, az biztos azért van, mert ő családapa, ezt az ügyet pedig egy másik családapával akarja megbeszélni. Kérd meg a férjedet, hogy ő maga tárgyaljon Szent Józseffel! Két családapa majd csak megérti egymást!” Bogdan még aznap a tanácshoz híven cselekedett. Azon a héten meglett a ház. Világos, hogy Szent József szerette volna bátorítani egy kicsit Bogdant családfeji szerepében. A ház éppen annyiba került, amennyi pénzünk volt, és hajsza pontosan úgy néz ki, ahogyan lerajzoltam.” (A rejtőzködő Medjugorjei Gyermek, 211. o.) Pszichológiai tény, hogy a férfiasság a tevékenység által közvetítődik. A férfiak képesek szemlélődésre, de ha a szemlélődést nem követi cselekvés, akkor nehezen találják meg a helyüket pl. az Egyházban. Szent József gyakorlatiassága egy nagyon mély, imádságos életből forrászik, de másfajta praktikusság, mint a női praktikusság, amellyel Szűz Mária a názáreti ház belső otthonosságát és melegét kialakította. A férfi házat épít és falakat, amely mögé családját oltalmazóan rejt, és ahonnan kilép a világba, hogy hatással legyen rá. **A férfi határokat állít, hogy elhárítsa a veszélyeket, a nő pedig összekapcsol.**

Az erős férfi: „Labouré Szent Katalint nem sokkal halála előtt testvérei, gyermekei megkérdezték: „Nénikénk, majd ha haldoklunk, kihez imádkozzunk?” „A gonosz szellemek réméhez.” Hangzott a válasz. „Ha pedig a sátán tisztátalan gondolatokat sugall nektek, gyűlöletet, irigységet, hazugságot, így imádkozzatok: „Szent József, gonosz szellemek réme, oltalmaz engem!” És ezt mondjátok el egyszer minden ujjatokra. Szent József el fogja venni a gonosz gondolatokat. Ennyi az egész! Ha visszajönnek, tegyetek ugyanúgy: „Szent József, gonosz szellemek réme, oltalmaz engem!” Addig ismételjétek ezt, amíg minden ujjatokra egyszer el nem mondtátok, és megnyeritek a csatát. **Szent József hasonló az éjjeli szórakozóhelyek ajtajában álló kidobó fiúhoz, aki minden egyes érkezőnek a szemébe néz, és megítéli, kit engedhet be kockázat nélkül. Az Atyaisten alkotta őt ilyennek.** Ilyen emberre volt szüksége ahhoz, hogy senki se zavarhassa Fiát, no meg legkedvesebb lányát, titkos fegyverét.” (A rejtőzködő Medjugorjei Gyermek, 213. o.) **Ő a Megváltó öre és az Egyház oltalmazója.**

A gyöngéd férfi: „Szent Józsefben legjobban gyöngédsége fogott meg. Ha bizalommal telve fordulunk hozzá, úgy megindul, akár egy gyermek. Egyszer kilencedet imádkoztam Szent Józsefhez, mert autóra volt szükségem ahhoz, hogy Medjugorjéba menjek. Pontosán megfogalmaztam neki: „Azért kell az autó, hogy jobban tudjam szolgálni Jegyesét ott, ahol megjelenik. Gondoltam, ez igazán meggyőző érv, és ha másért nem, legalább az iránta való szeretete miatt megteszi nekem. Valóban, az autó megérkezett a kilenced utolsó napján.” (Rejtőzködő 214.)

Magyarország oltalmazója: Ferenc pápa 2013. július 5-én Szent József és Szent Mihály arkangyal oltalmába ajánlotta Vatikán városállamot. Szent József bízta az Egyház várakozásait és reményeit, és Mihály arkangyaltól kérte, őrködjön a Szentszék fölött, és védelmezze az Egyházat minden cselszövéstől, tegye az embereket sikeressé a kísértések elleni küzdelmükben. Egész birodalmak kérték az ő oltalmát, mint például Csehország, amely békéje megőrzését kérve ajánlotta neki magát, és Magyarország, melyet Lipót császár az ország fővárosának töröktől való visszavétele után ajánlott Szent József oltalmába. Ettől kezdve vallásos családok, nemes pátriárkák kívánták saját különleges oltalmazójuknak, akitől mind lelki, mind evilági javakat kértek és kaptak. Ebből a szempontból **Mária országa, tehát mi magyarok is Szent József gondoskodása alatt vagyunk.** ... Erre hivatkoztak Buda ostrománál a magyar sereg vezetői, amikor a pápa biztatására Szent József segítségét kérték a döntő roham előtt. Erre hivatkoztak, amikor a győzelem után **Hazánkat kifejezetten Szent Józsefnek ajánlották.**

Dicsőséges Szent József, Mária Jegyese! Részesíts minket atyai oltalmadban! TE, akinek hatalma minden szükségletünkre kiterjed, és akinek a leghetetlenebb dolgok is lehetségesek, méltóztass szerető oltalmadba venni fontos és nehéz szükségletünket, ami annyira nyomaszt minket: .. (Itt említsük szükségletünket.) Te, kiben Isten oly nagyon megbízik, hogy azt mondhatjuk: a Mennyben József inkább parancsol, mint kér, gyöngéd atya, légy szószólónk Isteni Fiadnál! Szilárdan bízunk abban, hogy semmit sem vonsz meg a hozzád könyörgőktől. Drága Szent József, borítsd ránk irgalmad köpenyét, és áldj meg minket! Amen. (Szalézi Szent Ferenc) (A rejtőzködő Medjugorjei Gyermek, 215. o.)

